

ת"פ 15393/09/09 - מדינת ישראל נגד חסין גנאים

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 15393-09-09 מדינת ישראל נ' גנאים

בפני המאשימה נגד הנאשם
כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
מדינת ישראל
חסין גנאים
ע"י ב"כ עו"ד מסארווה יוסף

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של הסעת שב"ח בהתאם למפורט בכתב האישום.

בהתאם לכתב האישום, ביום 10.5.09, בכביש 444 לכיוון צפון, הסיע הנאשם ברכבו תושב האזור שאינו מורשה להיכנס לישראל או לשהות בה כדין.

ביום 16.12.12 הודה הנאשם בעובדות כתב האישום והורשע בעבירה של הסעה שלא כדין לפי סעיף 12א (ג) (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

עברו הפלילי של הנאשם

במסגרת הטיעונים לעונש הוגש גיליון הרשעות הקודמות של הנאשם.

מגליון הרשעות עולה כי לנאשם 4 הרשעות קודמות בין השנים 1997 - 2011.

בשנת 1997 הורשע בעבירה של החזקת כלי פריצה וכניסה לישראל שלא כחוק.

בשנת 1998 הורשע בעבירה של גניבה.

בשנת 2000 הורשע בעבירה של גניבה מרכב.

בשנת 2011 הורשע בת.פ. (כ"ס) 17977-07-10 בצירוף שני תיקים בעבירות של הסעת שב"ח והוטלו עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, כן הוטלו עליו 5 חודשי מאסר על תנאי ל-3 שנים שלא יעבור עבירה על חוק הכניסה לישראל.

הטיעונים לעונש

ב"כ המאשימה טען לענין עברו הפלילי של הנאשם כי הרשעותיו האחרונות, משנת 2011, מתייחסות לשתי עבירות הסעה שלא כדין שבוצעו בסמיכות זמנים לעבירה נשוא כתב האישום - האחת ב- 3/2009 והשניה ב- 6/2009.

נטען כי הנאשם לא ביקש לצרף תיק זה לתיקים הנוספים על אף שידע על קיומו, ולגבי אותן עבירות נגזרו על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות, מע"ת קנס בסך 6,000 ש"ח, פסילה בפועל ופסילה על תנאי.

ב"כ המאשימה טען לחומרת העבירה של הסעה שלא כדין ועל היותה סכנה לשלום הציבור וביטחונו.

נטען כי עבירות אלו עלולות להוביל לפיגועים נגד אזרחי המדינה, ועל כן בפסיקה נקבע כי הענישה ההולמת במקרים אלה הינה מאסר בפועל.

נטען כי מתחם הענישה הראוי הינו בין 3-18 חודשי מאסר בפועל.

נטען כי עברו הפלילי של הנאשם והעובדה כי שהוא הורשע בעוד שתי עבירות של הסעה בסמיכות לעבירה נשוא כתב האישום הינם שיקולים שיש לשקול לחומרא.

לאור זאת עתר ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בפועל, מע"ת, קנס כספי ופסילה בפועל.

ב"כ הנאשם טען כי יש להסתפק במקרה זה במאסר על תנאי או במאסר שיבוצע בעבודות שירות, ואין לגזור על הנאשם מאסר בפועל.

נטען כי שלוש העבירות האחרונות, לרבות העבירה נשוא כתב האישום בוצעו בתקופה של 3 חודשים.

ב"כ הנאשם טען כי לא ייצגו בתיק הקודם, בו נדונו שתי העבירות הנוספות, והוא איננו יודע מדוע לא צורף גם תיק זה.

נטען כי אם תיק זה היה מצורף, העונש לא היה משתנה באופן מהותי.

ב"כ הנאשם טען כי מצבו הכלכלי והבריאותי של הנאשם התדרדר מאז ביצוע העבירות.

הוצגו מסמכים רפואיים ורשימת חובות של הנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הודה וחסך בזמן שיפוטי וכן נטען כי מדובר באדם נשוי ואב לילדים וכי כיום מצא עבודה בשכר מינימום והוא עושה מאמץ לפרנס את משפחתו ולהחזיר חובותיו.

ב"כ הנאשם טען כי יש בידיו אישורים לכך שהנאשם עומד בהסדרי התשלומים בתיקי ההוצל"פ הפתוחים כנגדו.

כן נטען כי בחודש 3/2013 סיים הנאשם לרצות את עבודות השירות שנגזרו עליו.

ב"כ הנאשם טען כי בשנים 2000-2002 בעקבות השינויים במצב הביטחוני, שונתה המדיניות בכל הנוגע לעבירות ע"פ חוק הכניסה, ועל כן אין להחיל על עבירות שבוצעו בשנת 2009 אותו הדין.

נטען כי הפסיקה הקלה בעבירות אלה וכן הוצאו הנחיות של היועמ"ש לממשלה המקלות עם נאשמים בעבירות הסעה שלא כדין.

ב"כ הנאשם טען כי כיום ניתן להסתפק בענישה צופה פני עתיד וזאת בהתחשב בכך שהנאשם כבר ריצה 6 חודשי עבודות שירות והוטל עליו קנס כספי גבוה של 6,000 ₪, וכן חלפו שלוש וחצי שנים מביצוע העבירה בהם התדרדר מצבו הבריאותי והכלכלי של הנאשם.

אף לענין הפסילה עתר ב"כ הנאשם להסתפק בפסילה קצרה או בפסילה על תנאי.

בית המשפט בהחלטתו מיום 16.12.12 קבע כי יש לקבל חוות דעת של הממונה על עבודות שירות לנוכח הרשעתו של הנאשם בשתי עבירות דומות בחודשים הסמוכים לביצוע העבירה הנוכחית, וכן בהתחשב בכך שהורשע אף בשנת 1997 בעבירה זו.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות

ביום 28.1.13 התקבלה חוות דעת הממונה על עבודות שירות.

בהתאם לחוות הדעת הנאשם מבחינה רפואית נמצא כי הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות במגבלות שפורטו.

ואולם בחוות הדעת המסכמת פורט כי לנאשם היו קשיים בביצוע עבודות השירות בגין הרשעתו הקודמת - הוא החל לבצעם באיחור ונעדר מספר רב של ימים, בנוסף עבר מקומות העסקה רבים בשל בעיות בביצוע העבודה, היעדרויות וחוסר מוטיבציה.

לאור זאת נקבע כי הנאשם אינו כשיר לביצוע עבודות שירות.

לאחר שנתקבלה חוות דעת הממונה השלימו הצדדים טענותיהם.

ב"כ המאשימה טען כי המאשימה עומדת על עתירתה להטלת מאסר בפועל על הנאשם והעונשים הנלווים.

לענין מצבו הרפואי של הנאשם נטען כי התייעוד הרפואי שהוצג אינו מפרט את הקשיים הרפואיים מהם סובל הנאשם, ומצוין שהנאשם סובל ממצב זה במשך מספר שנים, כך שאף העבירות בוצעו בהיותו חולה.

נטען כי הנאשם יוכל לקבל את הטיפול הרפואי הנדרש במסגרת שב"ס, אם ייגזר עליו מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם עתר שלא להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל ולהסתפק במאסר על תנאי ושל"צ בהיקף נרחב.

ב"כ הנאשם הציג מסמכים רפואיים עדכניים וטען כי הנאשם סובל מאסטמה חמורה, המגבילה אותו באופן ממשי ומצריכה טיפול כרוני אינטנסיבי.

כן נטען כי מצבו הכלכלי התדרדר מאוד מאז ביצוע העבירות.

נטען כי הנאשם לא היה מעורב בעבירות נוספות מאז הורשע בעבירות אלה והוא אינו עובד עוד בהסעות.

לאור קשייו הרפואיים והכלכליים, לרבות החזר חובות בהוצל"פ, עתר ב"כ הנאשם, כאמור, שלא להטיל עליו מאסר בפועל.

דין

מתחם הענישה בגין העבירה של הסעת שב"ח בנסיבות שאינן מחמירות נע בין מאסר על תנאי למאסר של מספר חודשים בפועל.

במקרה דנן, יש לציין לקולא את העובדה כי העבירה הינה מלפני יותר מארבע שנים, וכי הנאשם יכול היה לצרף את התיק לכתב האישום בו נדון בכ"ס בשנת 2011, על שתי עבירות מאותה תקופה, וסביר כי העונש שנגזר עליו - 6 חודשי מאסר בעבודות שירות - לא היה משתנה מהותית.

בנסיבות אלה הייתי סבורה כי העונש הראוי במקרה זה הינו מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות, לנוכח העובדה שלנאשם שתי הרשעות קודמות מאוחרות באותה עבירה. ברם, נוכח עמדת הממונה, כי הנאשם התקשה בביצוע עבודות השירות שנגזרו עליו, ונעדר ימים רבים, ועל כן אין מקום להשימו פעם נוספת, ונוכח מצבו הרפואי הנוכחי (אסתמה קשה), כמו גם אי פתיחת תיקים נוספים בשנים האחרונות, איני סבורה שנכון יהיה לשלוח אותו כיום לריצוי מאסר בפועל.

אני גוזרת על הנאשם 6 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה על חוק הכניסה לישראל.

6 חודשי פסילה על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה של הסעת שב"ח.

קנס בסך 3,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו.

הקנס ישולם עד יום 1.3.14.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ' שבט תשע"ד, 21 ינואר 2014, במעמד הצדדים.